

При світлі твоєї сльози

Ганна Чубач

Не плач у ніч —
Вона і так сумує
Над тим, що надто швидко відійшло.
Даремно снігом березень лютує —
Вже стільки в лісі
Пролісків зійшло!

Не плач у ніч —
Вона і так минеться.
Змахни з лица непрохану сльозу.
Душа душі мовчанкою озветься,
І вдарить грім весняний
На грозу.

І стане світ,
Як музика, високий.
І вже ніхто не зможе відрізнити,
Чи у сльозині радість світлоока,
Чи, може, біль
Так сонячно бринить.

Не плач у ніч,
Я сліпну з того світла.